(ZEITUNGSDRUCKSACHE)

Рік II. ч. 109. (265) Четвер, 22. травня 1941. Ціна 30 сот.

КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

Щоденник, виходить кожного дня, крім неділь і свят

АДМІНІСТРАЦІЯ: Краків, Райхсштрассе 34. Тел. 230-39
РЕДАКЦІЯ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81

„Krakauer Nachrichten" — Tageszeitung.
Administration; Reichsstrasse 34.
Schriftleitung; Orzeszkowagasse 7.

ПЕРЕДПЛАТА в краю і за кордоном: місячно . . . . . . 6 зол.
Курс 1 нім. марки = 2 зол., 5 чеських корон = 1 зол., 5 слов. кор. = 1 зол.

Затоплено знову 33.000 тон

БЕРЛІН, 21. 5. — **Головне Командування Німецьких Збройних Сил** подає:

Німецький підводний човен під проводом кап. Леман-Вілленброка затопив із транспорту під охороною англійські кораблі-цистерни загальної містоти **33.000 тон.**

Ескадри німецьких боєвих і спадних літаків під охороною ловецьких літаків бомбардували кораблі в заливі **Суда** й летовища на **Креті.** Вони обкидали бомбами один кружляк кляси Йорк, що на його покладі вибухла пожежа, знищили **6** ловецьких літаків типу Герикен на землі та унешкідливили 6 протилетунських гармат.

В морському районі довкола **Англії** боєві літаки знищили на південний захід від Веймавт один англ. підводний човен, а в пристані **Милфорду** ушкодили великий торговельний корабель.

Підчас налету на південне побережжя **Англії** — німецькі ловецькі літаки зістрілили в повітряних боях 6 англійських ловецьких літаків і один боєвий літак. Минулої ночі боєві літаки заатакували портові обєкти на південному й південно-східньому побережжі **Англії.**

В **Північній Африці** обостороння стежна діяльність.

Ворог ні вдень ні вночі не налітав на терени Великонімеччини.

Бомбардування Марса-Матрук й Тобрука

РИМ, 21. 5. — **Головне Командування Італійської Армії** подає:

В **Північній Африці** італійські війська відбили ворожий випад з **Тобрука** та взяли полонених. Ескадри італійського летунства бомбардували **Марса Матрук і Тобрук** та спричинили там великі пожежі. Ворог налетів на **Бенгазі.**

У **Східній Африці** на відтинку **Ґондару** у протинаступі 19. ц. м. відперто ворога зі становищ, які він зайняв 17. і 18. ц. м. По обох сторонах були поважні втрати.

Нова перемога японських військ

ШАНГАЙ, 21. 5. — Боротьба на терені провінції Ченкіянґ між китайськими й японськими військами, що дійшла у половині травня до найбільшого розгару в околицях Чукі, закінчилася частинним знищенням 5-ох китайських дивізій. Їх недобитки пішли врозтіч. Немало вищих і штабових старшин попало в японський полон. Японські звідомлення вважають боротьбу в провінції Ченкіянґ за покінчену.

Анґлійський панцирний полк без повзів

АНКАРА, 21. 5. — До Гайфи приїхали дальші відділи колишнього британійського експедиційного корпусу з Греції. З огляду на те, що Гайфа переповнена англійським військом, вони поїхали до Тель-Авіву. Між тими частинами є також і одиниці 1-го англійського панцирного полку, що висіли з кораблів без важкої зброї. Полк втратив **усі свої повзи** підчас утечі в Греції.

—o—

Анґлійці залишили в Греції 228 повзів

БЕРЛІН, 21. 5. — При оглядинах воєнного матеріялу, який анґлійці покинули підчас своєї втечі в Греції, устійнили, що досі в нім. руки попало 111 легких, 90 важких повзів та 27 стежних і вживаних в піхоті. Німці здобули тільки в повзах 228 змоторизованих одиниць. При оглядинах тієї здобичі можна було встійнити, що багато анґлійських панцирних відділів втратило підчас втечі з Греції всю свою важку зброю до останнього повзу.

—o—

Грабункові наміри Америки

БЕРЛІН, 21. 5. — Америка, захопивши під свою владу ряд анґлійських островів на Атлянтійському океані, стала тепер посягати й за французькими кольоніями в середущій та полудневій Америці: Мартинікою, Гваделюпою, С. Пер і Мішельон (на Атлянтику), Кліпертоном на Тихому океані, французькою Ґуяною на американському континенті.

Підготовою до цього має бути проєкт закону, внесений республиканським послом Казе, а саме, щоб закупити ці французькі посілості за 25 міліонів долярів. У проєкті є також закуплення кораблів, корабельних уладжень та літаків. Державний секретар Гуль ще не висловив своєї остаточної думки щодо цього грабунку. Та виходить ясно хоча би з його завваг про кораблі з пожиною для Франції, що Америка тільки вичікує доброї нагоди для переведення своїх намірів у діло.

Ню-йорська преса подає, що американська боєва фльота вже готовилась до цього виступу, та американський уряд ще здержався наразі зі своїми намірами, побоюючись, що такий напад викликав би погане враження у світі. А проте командування американської фльоти вживає „енерґійних заходів" і коли взяти на увагу те, що американською фльотою та армією командують Кнокс і Стімзон — два найбільші воєнні підбехтувачі, — то можна надіятись, як ця справа буде поладнана та не поможуть тут ніякі проєктовані наради уряду з представниками держав Полудневої Америки, з якими Уошинґтон думає „нарадитися", згідно з пактом Гаванна.

—o—

Рільний переустрій

Краків, 21. травня 1941.

Одною з найбільших болячок у сільському господарстві Ген. Ґубернаторства є надмірно мала видайність ґрунтів. Головною причиною такого явища є жахливий надмір малих, карловатих, несамовистарчальних, до того нескомасованих господавств. Чотири пятих господарств — це саме такі господарства.

Німецький уряд відразу вирішив узятися до усування цієї аномалії та до пороблення всіх заходів, щоби піднести їх видайність. На те створено вже у перших початках Земельний Уряд, на те також змінено і доповнено давній польський комасаційний закон, щоби зараз узятися до праці, ще заки вийде новий уже дефінітивний закон.

На основі цього провізоричного закону докінчують ті комасаційні праці, що були започатковані ще за Польщі і поширюють їх на дальші терени, що не терплять проволоки. Тепер комасується біля 400.000 гектарів. До 1. квітня 1941 р. вже викінчено комасацію на просторі 100.000 га, а до 1. жовтня 1941 р. буде викінчена комасація на дальших 50.000 га. У міжчасі йдуть підготовні праці для дальших теренів. У найближчих тижнях розпічнуться роботи на нових 50.000 га.

Усі ці праці доконуються із знаною всім німецькою доцільністю і докладністю. При підготовних працях до нових комасацій узгляднюється доступ до доріг, води та інших господарських вигід, що причиняються до піднесення продукції. Також узгляднюється водну господарку. Отже переводиться реґуляція потоків, дренування, зелене і вапнове навоження.

Уряд має також на увазі обсаджування піль і доріг деревами та реґуляцію осель, оскільки це вже тепер можливе. У майбутньому кожне село буде пляново перебудоване і розбудоване. Взагалі цей комасаційний закон, що приготовлюється, має за завдання ґрунтову перебудову й реформу села. Для цього завдання зачнуться у найближчих уже навіть днях поміри, що їх будуть переводити рільні комісії.

Німецька влада поклала собі за ціль допровадити цілий край до такої висоти у продукції, щоби для всіх було подостатком усього. Тому вона буде вимагати, щоби кожний, навіть малоземельний господар, обробляв якслід свою ріллю. Хто буде собі легковажити цей обовязок, той буде вважатися шкідником. І вже в комасаційних плянах братимуть під увагу при комасаційних приділах не те, скільки хто має ґрунту, але головно те, яка видайність його праці, як він управляє свій ґрунт і скільки осягає. Для досвідченого, практичного фахівця не тяжко оцінити спосіб управи ріллі. Тому наші рільники мусять мати це на увазі, бо хто не стосується до цього на своїй господарці, той може стратити право до управи ріллі. Сьогодні кожний господар має це право у своїх руках. На скомасованих ґрунтах ніодна пядь зем-

лі не сміє лежати облогом, чи у лихій управі.

Ця комасація не буде розтягатися на роки, навпаки, започаткована в якомусь селі мусить того самого року докінчитися, а не тягнутися, як колись, роками. У тому часі все населення даного села буде обовязане помагати в усіх роботах. Цілість праці буде так доцільно зорґанізована, що її кошти будуть зменшені до мінімум, щоби заінтересовані рільники могли осягнути якнайбільші користі. Так подумана і виконана комасація причиниться до піднесення продуктивности ріллі й уможливить доцільність у використанні вкладів праці.

Після переведення комасації заложиться для кожного простору новий катастр і нові ґрунтові книги

Нафта й вугілля

У Берліні заснували акційну спілку „Континенталь Ель А. Г." У звязку з її заснуванням опубліковані цікаві дані про нафту і вугіль, з якими бажаємо познайомити наших Читачів.

Обставина, що нафти не мають у необмеженій кількості ані краї европейського континенту, ані решта світу, висуває вже нині на порядок справу розвязання проблем майбутнього забезпечення нею. Минулі роки, коли то небагата в нафту Німеччина створила собі іншу певну базу заосмотрення й покриття власного запотребування, переконують, що подібні успіхи можна б осягнути і в европейському господарському просторі. Що це завдання не є мале та що його не дасться розвязати з нині на завтра, доказує подане протиставлення продукції нафти в краях континенту за останній рік перед війною з їх запотребуванням. Тоді, як продукція нафти (без СССР) континенту виносила кругло 10 міліонів тон у 1938 р., то загальне запотребування виносило 27.06 міл. тон. Отже було 17 міліонів тон недобору, що його можна вже було частинно покрити збільшеною продукцією в Німеччині, Італії-Альбанії, Мадярщині і т. д. До того треба ще додати, що дальші ґеольоґічні розшуки в Европі заповідають у деяких теренах дальші корисні можливості. Але, коли зважити, що все те разом узяте є все ж таки мале та що власне запотребування Европи в останніх роках покрито збільшеною продукцією синтетичної бензини й вкінці те, що по війні треба рахуватися ще з величезним збільшенням запотребування, то вигляди на поліпшення бази заосмотрення збільшеним видобуванням нафти треба вважати за досить малі. Справи не дасться розвязати і в інших краях на німецький лад продукцією синтетичної бензини з вугілля. Це вимагає перш за все часу. Зрештою й вугілля інші краї не мають в такій кількості, як Німеччина, та й продукції його не можуть так швидко збільшити. У видобуванні вугілля Німеччина з 250 міл. тон стоїть нині перед ЗДПА на першому місці в світі. Загальне видобування вугілля на европейському континенті виносило в 1938 р. (без СССР) 557,1 міл. тон, а загальне запотребування обчислюють на 570,7 міл. тон.

У противенстві до нафтової бази-заосмотрення европейського континенту вугіллям представляється куди краще, бо малий недобір 13,5 міл. тон дасться без труду покрити збільшеною продукцією. Таке відношення дає европейський господарський простір і на тісну співпрацю під нафтово-господарським оглядом. Проф. Кравх опублікував у журналі „Дер Фірягресплян" статтю на тему хемічної промисловости в европейському господарському просторі, де доказує, що в майбутності треба буде оминати того, щоб усі краї переходили на творення у великих ромірах сирівцевої хемії. Вони в загально-европейському почутті солідарности будуть мусіти зважати на можливості й конечності загального господарського стану під тим оглядом. „Дальша розбудова — пише він — хемічної продукції в Европі, що з нею без сумніву треба числитися зі зростом населення, не буде опісля так розвиватися, щоб кожний край створив собі сам потрібні йому продукті, але в тісній співпраці кожний край перебере на себе ті завдання, що для них має найкращі природні передумовини". Проф. Кравх доходить у своїх виводах до кінцевого висновку, що в остаточності Европа могла б обійтися і без довозу нафти з інших континентів, але це здійснимє лише в крайньому випадку і таке поладнання справи не було б ідеалом загального европейського великопростірного господартсва.

Де лежать великі нафтові терени, що їх можна б брати під увагу, як доставців для Европи? Хто перебере ролю великого торговельного партнера, Південна Америка, Південно-західня Азія, чи СССР? Чи може всі? Твердити щонебудь під цим оглядом було б зарисиковне. Розвиток видобування на поодиноких теренах не дасться так само з цілою певністю оцінити, як і оформлення майбутньої консумпції. Та все ж таки деякі вихідні точки насуває перегляд видобування, потребування та надвижки найважніших нафтових теренів за 1938 рік (в 1.000 тон):

Простір:	видобування	спотребування	надвижка
Північна Америка (ЗДПА, Мексіко)	169.000	164.000	4.900
Південна Америка (Венецуеля, Колюмбія, Трінідад, Перу)	35.100	2.600	32.500
Південно-західня Азія (Іран, Ірак, Гол. Індії)	23.000	3.700	19.300
Східня Европа (СССР)	32.000	31.000	1.400

З того виходить, що Південна Америка та Південно-західня Азія з 1938 р. виходили б у першу чергу на доставців Европи. У цьому стані дуже мало що змінилося й донині. У тісній співпраці можна б усталити найекономічніше забезпечення поодиноких частин Европи нафтою. Вже з чисто ґеоґрафічних мотивів виходить, що краї, суміжні з Атлантиком та Північним морем, були б відборцями південно - американської нафти, тоді, як азійською нафтою покривав би своє запотребування Середземноморський простір.

Чи розвиток піде якраз у тому напрямі й змислі, нині годі передбачити, бо він залежить ще від багатьох інших факторів. Одне можна твердити, а саме, що при правильній співпраці всіх країв европейського континенту Европи була б у стані покрити своє запотребування на нафту і смари із власних джерел. І це є найважніше. Бо досі „нафтова залежність" Европи від інших континентів дуже відемно відбивалася не тільки на загальному господарстві, але й на політиці.

—o—

Успіхи іракських летунів

ДАМАСК, 20. 5. — Урядовий комунікат з Іраку подає доповнення до своїх суботніх звідомлень про успіхи іракських військ. На західньому фронті іракські пробоєві частини розбили й примусили ворога до втечі. Дня 14. 5. згорів біля Галібази ворожий літак, знову біля Цінельдебане зістрілено три анґлійські літаки. Також потверджується вістка про знищення 5 літаків на землі, а біля Рутби знищено бомбами ворожі панцирні вози. Анґлійці обмежувалися більше до прослідкування теренів в околицях столиці.

—o—

Анґлійські війська з Греції опинилися в Гайфі

В Гайфі висаджено на сушу великі відділи анґлійських та австралійських військ, що втікли з Греції. Вони призначені на Ірак та ще не є здатні до бою. Австралійські частини потерпіли такі великі втрати, що їх треба доповнити новими силами. Зновуж анґлійські полки, які не брали тоді участи на фронтах і тим самим не мають втрат у людях, залишили підчас утечі зброю й тому мусять чекати на новий виряд.

—o—

ІРАКСЬКА ПРЕСА СПРОСТОВУЄ АНҐЛІЙСЬКІ ФАЛЬШІ

ДАМАСК 20. 5. — Іракська преса виступила енерґійно проти спроб Анґлії представляти Ібн-Савда як противника Іраку. Ібн-Савд був завсіди борцем за арабську свободу і займає таке саме становище у сьогоднішньому конфлікті Іраку з Анґлією.

—o—

ЯПОНЦІ БОМБАРДУВАЛИ СІЯНФУ

ТОКІО, 20. 5. — Японська аґенція Домеї подає, що японські боєві літаки збомбардували військові обєкти в Сіянфу, давній столицю Китаю. Розривними бомбами обкинено кілька казарм та інші військові обєкти. Того самого дня заатаковано також Вейнан, важну військову базу біля Сіянфу. У військових маґазинах повстали пожежі.

—o—

ПАПА ПРИЙНЯВ ХОРВАТСЬКОГО КОРОЛЯ

ЧІТТА ДЕЛЬ ВАТІКАНО,20. 5. — Папа Пій XII. прийняв 19. ц. м. в год. 19-ій нового хорватського короля на приватній авдієнції. Кн. Сполето товаришили особистий адютант, італійський амбасадор при Ватикані та один з радників італійської амбасади. Авдієнція тривала 3/4 години.

—o—

Німецький старшинський корпус

Уліті 1656 р. війська Великого Курфірста Фридриха Вільгельма Брандербузького побили під Варшавою польські війська та звільнили Східню Прусію від польської зверхности. З тою побідою починається традиція бранденбурзько - пруської, а пізніше німецької армії та її старшинського корпусу.

Продовж двох з половиною століть цей старшинський корпус мусів видержати не одну тверду пробу: в трьох шлеських війнах Фридриха Великого в 1741—1763 рр., в німецько-французькій війні 1813—1815 рр. та німецьких війнах 1864, 1866, 1870/71 рр. В часі світової війни він виказав знову свою силу та безприкладну в інших арміях організацію. На тему пригадуються слова Гітлера з нагоди 21-ліття заложення партії.

Учасники німецьких походів у 1939/40 рр. могли мати чимало потіхі з відомого висловy колись англійського головнокомандуючого ґенерала Айронсайда, що німці мають замолодих та недосвідчених ґенералів і це вже само вистарчає, щоб вони війну програли. А німецькі фронтовики мали змогу бачити, як командуючі ґенерали були в першій вогневій лінії, як помагали при будові знищених мостів — як ґенерал Роммель, та що вони самі дуже часто випереджували в бою свої відділи, як ґенерал Кіблер під Львовом. Нині здається, що німецька армія здобуває побіду за побідою саме тому, що вона має „молодих" ґенералів, які „набирають" досвіду в передових лініях. Можливо, що Анґлія має багато досвідчених ґенералів зі світової війни, так що нині вже не потребують пробиватися в перші ряди своїх військ. Німецькі ґенерали натомість, молодий чи старий, всі були напереді й уже сама їхня присутність мала часто рішальний вплив на вислід бою. У своїй промові в Райхстаґу по війні з Польщею Гітлер навів кілька типових для німецького старшинського корпусу прикладів. Генерал ф. Брізен з розторощеним у першій боевій лінії рамям, здавав йому інспекційний звіт. Генерал-полковник Фріч поляг під Варшавою у часі обізду перших фронтових ліній. Генерал-полковник Кіхлер, що вів свою армію через Голяндію й Бельґію на Париж, отже як головнокомандуючий, був часто в засягу обстрілу ворожих батерій. Командир дивізії, ґенерал-ляйтенант Андреас у Бельґії все був у перших лавах своеї дивізії та сам вишукував найкращі дороги для перемаршу своїх відділів. Та все ж таки до одних з найсміливіших починів німецького старшинського корпусу належить „скок" згаданого вже ґенерала Кіблерa на Львів. Він кермував оперуючими в Галичині німецькими військами враз із відомим оборонцем Нарвіку, ґенералом відділів гірських стрільців Дітлем. В околицях Романова він сам загнався в одну місцевість, що була в руках ворога й кілька вояків виперло його дослівно з полону. Тоді то він і був поранений. На чолі малого змоторизованого відділу він загнався опісля геть аж на вулиці Львова, хоча ціле місто було в руках ворога.

З молодших старшин згадати б ще майора Равхайзена, що ніколи не розстається з своїм вузловатим грабовим ціпком. Він між іншим перший переплив на ґумовому човні ріку та вдерся до ворожого міста Ґент.

Подібних прикладів й геройства німецького старшинського корпусу можна б навести без числа. Це є отже дух молодих німецьких ґенералів та німецького старшинського корпусу взагалі. Великі німецькі побіди коштом якнайменших жертв — це рівнож їхня заслуга.

——o——

З ІРАКСЬКОГО ФРОНТУ

БАҐДАД, 21. 5. — Іракське звідомлення подає: На західньому фронті наші передові частини стрінулися з ворогом. На південному фронті наші боеві сили, підкріплювані місцевими племенами, нанесли ворогові вночі на 21. ц. м. великі втрати в людях і в матеріялі.

Наші літаки напали на відділ ворожих панцирних і транспортових возів та знищили 30 панцирників і самоходів; решта ворожої батави розбіглася.

Ворожі літаки скинули кілька бомб на місцевість **Рашід**, але без помітної шкоди.

ҐЕНЕРАЛ БЕРЖЕРЕ В СИРІЇ

ВІШІ, 21. 5. — До Сирії прибув літаком французький державний секретар повітряної фльоти **ґен. Бержере** для провірки стану летунської оборонної орґанізації. Його привітав на летовищі ґенерал Денц, надкомісар Сирії й Ливану, разом із представниками військової та цивільної влади.

——o——

ВІДБУДОВА ЧОРНОГОРСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ

РИМ, 20. 5. — Відомий італійський публіцист Ансальдо заповідає в щоденнику „Телеґрафо" скору віднову чорногорської держави, яка буде тісно звязана з Італією.

——o——

Франція боронитиме Сирію

БЕЙРУТ, 21. 5. — Головний командант французьких збройних сил у Сирії **ґен. Денц** виголосив радіопромову до французів у Сирії й Лібанонї. Він пригадав заклик маршала Петена до порядку й спокою та підкреслив, що в тому самому часі анґлійські летуни в зрадливий спосіб напали на сирійські летовища. Після нападів на Марс-ель-Кебір і Дакар анґлійці знову проливають французьку кров. Одначе кожна їхня атака зустрінеться з опором. Сирія й Лібанон тісно звязані з Францією. Вкінці ґен. Денц заявив, що дістав наказ боронити Сирію та її повітряну смугу. Цей наказ буде негайно виконаний. Сирійська армія готова на силу відповісти силою.

ЮРІЙ ЧОРНОЯРСЬКИЙ

Печене порося

(Продовження)

В цій самій „Кнuзі пісень" оповідається з подробицями, як було спечене перше порося та як ця важлива подія ледви не зрушила всіх підстав патріярхального китайського устрою.

На провесні китайської історії, що, як відомо, дещо довша за нашу, у тих місцях, де тепер є провінція Шансі, що її завойовують японці — жив собі чесний, а тому, звичайно, бідний хлібороб Чжун-Лі. Жінка йому померла і жив він із синком-хлопчиною. Батько з сином не кожного дня їли риж, а частіше напихалися вареним ячменем, що краще розбухає в шлунку й дає ілюзію ситости. Варену ж свинину їли хіба у велике свято.

Так може й помер би Чжун-Лі невідомим китайцем від нестравлення ячменю в шлунку, як і до нього помирали десятки міліонів бідних хліборобів Небесної Імперії... Та химерна доля захотіла, щоб він відіграв головну ролю в одному з переворотів, що періодично відбуваються в Китаї.

Почалося з того, що Лі пішов поливати свій клаптик рижового городу, а хлопчину залишив стерегти хату. Суворо наказав йому, щоб не бавився сірниками. Сірників уживали в Китаї вже з незапамятних часів, хоч, з природної ввічливости, самі китайці приписують тепер цю видумку шведам.

Праця коло рижу важка. Попрацювавши години зо дві, Лі захотів розпростувати трохи хребет і... з жахом побачив, що його фанза палає, як смолоскип. Поки добіг, залишилася купа попілу та жару.

Ясно було, що хлопчина з необережности підпалив хату. Батько виламав грубу лозину й хотів повчити синка, як не треба бавитися сірниками. Та в той момент, як уже вхопив його за косичку, у ніс йому вдарив якийсь незвичайно приемний запах. Відомо, що кожний китаєць вроджений кулінар і смакун, хоч біда рідко дозволяла Чжунові-Лі показати це на ділі.

Лі збагнув, що запах той іде з купи жару й попелу на місці його колишньої фанзи. Запах той не тільки приємно лоскотав його плескатий ніс, але вплинув і на його порожній шлунок. Лі пригадав собі, що, крім гарячої води з листками чаю, від ранку нічого в його шлунку не було.

Виховання синка лозиною було відложене. Замість того Лі почав гарячково розгребувати попіл і жар. Під ними, збившись до купки, лежало шестеро спечених малих поросяток. Вони й видавали той запах, що тягнув голодному катайцеві слинку з рота.

Поворотний хлопчина скочив до сусіда й приніс жменьку рижу та соли. Почалася „біба" й Чжун-Лі, перший у Китаї, покоштував смаженої поросятини з золотистою шкурою, що хрустіла на зубах. За смаковою насолодою Лі забув, що в нього згоріла фанза, а з нею скриня, в якій переховувалося найдорожче для нього: сині штани покійної жінки.

Те, про що оповідалося досі, лише дрібний випадок. Далі вже починається епос, сказання з леґендарної епохи Китаю.

Шестеро печених поросят для виголодженого китайця, та ще й з ненажерою синком — це не таке вже Бог зна що! За два дні не залишилося й кусника печені. Залишився лише спогад, що мучив Лі. Правда, в нього була свідомість, що він увіковічив своє імя, зробивши великий винахід у ділянці куховарства. Та самого морального задоволення було замало. Його кортіло повторити досвід. Печені поросята просто снилися йому.

Врешті чесний і добродійний Чжун-Лі постановив зробити злочин. Ту постанову він виправдував у душі тим, що робить злочин для добра всього китайського народу, відкриваючи йому новий шлях до насолоди.

(Далі буде).

Флямандці і вальонці в боротьбі за націонал-соціялізм

У „Франкфуртер Цайтунґ" з 17. ц. м. появилася цікава кореспонденція з Бриселя, хід думок якої ось такий:

Три авторитативні, націонал-соціялістичні рухи Бельґії — Флямандський Національний Союз, Союз Флямандських Націонал-солідаристів і рексисти Леона Деґреля обєднали свої орґанізації у Фляндрії. Крім того Флямандський Національний Союз і рексисти погодилися, щоби розмежувати терен діяльности. Флямандський Національний Союз обмежує свою діяльність до Фляндрії, рексисти до Вальонії. Таким чином формально вже закінчився процес, що тривав від довшого часу. Мета Флямандського Національного Союзу і Союзу Флямандських Націонал-солідаристів була майже та сама. Але Флямадський Національний Союз придбав перевагу у Фляндрії, бо він був також і політичною партією. Зате Союз Флямадських Націонал-солідаристів (в скороченні Дінасо) не був політичною партією і своє існування завдячував великій індивідуальності свого провідника Ван Северена. Але коли рік тому Ван Северен помер у французькому полоні, Союз Флямандських Націонал-солідаристів втратив свій розмах. Провідник Флямадського Національного Союзу Стаф де Клерк здійснив свої пляни, щоби своєю орґанізацією обхопити цілу Фляндрію.

Також розмежування впливів між флямандськими націоналістами і між рексистами практично існувало вже перед війною. Після тих невдач, які останніми часами потерпіли рексисти, вони втратили впливи у Фляндрії й діяли вже тільки в Вальонії. Крім того рексисти дуже були звязані з французькою культурою, так що вони не могли мати більшого значіння у Фляндрії. Після перемоги на Заході і флямандські націоналісти і рексисти перейняли дуже багато з духового добра націонал-соціялізму. При тім вони це зробили дуже рішуче і серіозно. Формальне розмежування діяльности обох орґанізацій дасть їм змогу здійснювати свою ціль без зайвого суперництва.

Проявом суцільности руху флямандських націоналістів стало те, що до їх проводу ввійшли провідники націонал-солідаристів і рексистів, що діяли на території Фляндрії. Одночасно з Флямандським Національним Союзом обєдналися поодинокі низові ґрупи флямандських націонал-солідаристів і рексистів.

Провідник обєднаних флямандських націоналістів Стаф де Клерк заявив представникам преси, що прийшло не тільки до обєднання руху в межах Фляндрії, але що також народився новий, сильний націонал-соціялістичний рух, що хоче обхопити не тільки всю Фляндрію, але також і всіх флямандців у Вальонії. Основою діяльности обєднаного флямандського руху є змагання зміцнити націонал-соціялістичний порядок, пробудити народню совість і розуміння приналежности до ґерманського світу. Метою цього руху є виховати флямандців у націонал-соціялістичному дусі, створити народню культуру, поширити поняття праці як служби для народу й виробити соціялістичну поставу. Стаф де Клерк висловив побажання, щоби вальонці також приєдналися до націонал-соціялістичного руху.

Провідник рексистів Леон Деґрель заявив із нагоди одної пресової конференції, що тепер флямандці самі рішатимуть про своє майбутнє. Треба конче мати таку державу, в якій мирно працювали би флямандці й вальонці. Флямандські — це ґерманські, вальонські — це романські частини Бельґії, які творять одну духову єдність. Флямандці й вальонці мають також спільне господарське минуле й ту саму цивілізацію. Рекс хоче рятувати спільну спадщину. Найважніше завдання — формування національного й соціялістичного світогляду. Фляндрія і Вальонія мусять продовжувати свою боротьбу проти плютократії за соціялістичну майбутність. Таким чином флямандці й вальонці стали вояками одного й того самого европейського руху.

—o—

Занедбана справа

(З ПРИВОДУ ФОТО-КОНКУРСУ РЕДАКЦІЇ „ДОРОГИ").

Свідомо даю оцей повторюваний не раз і не двічі наголовок. Автім він дуже прикметний для нас та ще й у теперішній дійсності. Де ж основна причина такого стану, зайво й балакати. Вона відома.

Все ж, не дивлячись на всякі некорисні моменти, за нами залишається незмінний обовязок не занедбувати ні одної справи, що є невідлучна від життя кожного сучасного культурного суспільства.

Сьогодні приходиться мені торкнутися справи, що на перший погляд не має поважнішого значіння і радше — як може комусь здавалося б — є звичайною собі забавою.

Кількакратно мав я вже випадки, що зверталися до мене при нагоді чи наших, чи й чужинецьких, видань за відповідними ілюстративними матеріялами з українського життя, себто в першу чергу за фото-світлинами. Мин. року був проєкт видати „альбом Лемківщини" на українській і німецькій мовах, такий же альбом теж не менше потрібний і з Холмщини, з Підляшшя та інших наших земель.

Який вислід цих заходів? Очевидно, ніякий і це з дуже „простої" причини: через брак світлин з українського краєвиду, українських памяток села, його побуту, одягів, звичаїв і т. д.

І як же прикро було відмовити проханню в першу чергу цим чужинцям, що бажали писати в пресі про українців та ілюструвати свої статті світлинами, оцими документами, що часто говорять відразу, просто й ясно до читача і переконують його сильніше, як багато навіть найкращих слів.

А чи альбом „Лемківщина в світлині" — оця Лемківщина з усією красою свого краєвиду, одягів і звичаїв — це не конечна й цінна річ і для нас і для чужинців?

На жаль, це тільки гарна мрія, бо покищо приходиться задовольнитись тільки репродукціями з... чужих про нас видань. У нашій видавничій ділянці приходиться нераз таке практикувати, включно до останніх днів, або обходитись узагалі без світлин.

Оцих кілька завваг вистарчає, щоб зразу зрозуміти всю вагу світливства взагалі, а для нас зокрема. Поминаю на цьому місці його ролю в таких ділянках, як кіно, що є взагалі одним із найвищих досягнень людства, далі ж у війську, судівництві, в науці і т. д.

Світливство — це сьогодні невідлучна ділянка життя, без якої не уявити собі модерного суспільства. Під сучасну пору ця ділянка в нас майже вповні занедбана, дарма, що недавні роки принесли нам і тут немалі досягнення (Українське Фотоґрафічне Т-во з його численними й високо-мистецькими виставами) і дарма, що саме сьогодні така дошкульна потреба зафіксовувати в світлині-документі все, що тільки має будь-який звязок із нашими землями й нашим життям. Саме наш бурхливий час, що не все дає змогу спокійно списувати всякі спостереження, саме він вимагає ловити й зафіксовувати все життя „на гарячому", просто з ока. Це ж саме отой бурхливий, воєнний час дав нам чудову в своїм роді й просто епохальну світлину-фільму „Зіґ ім Вестен", яка й залишиться навіки історичним документом великої ціни.

Сказаного досить, щоби зрозуміти, якої мети й якого значіння є проголошений недавно редакцією нашого журналу „Дорога" фото-світливний конкурс.

Відомо нам, що й серед нашого старшого громадянства й головно серед молоді є багато аматорів-світливців, одначе майже всі вони замикаються в своїй світливній праці переважно до меж початківства, а з тематикою не виходять поза межі своєї рідні, чи ще й знайомих.

У висліді такого стану наші редакції (бо покищо нема попри них ще якоїсь іншої для цього установи) дістають місячно щонайвище кілька світлин, та й то переважно нецікавих і технічно зле виготовлених.

Фото-світливний конкурс „Дороги" — це перша спроба зрушити цю нарівні з іншими важну справу з мертвої точки й започаткувати живий аматорський світливний рух, у першу чергу серед молоді.

Треба вірити, що конкурс не лишиться без успіху й що він справді стане першим товчком для широкого розгорнення в нас справи світливства, як одної із ділянок життя й нашого суспільства.

Б. Д.

ЯКЕ ВРАЖІННЯ ВИКЛИКАЛА НІМЕЦЬКА АРМІЯ В БОЛГАРІЇ

СОФІЯ. 21. 5. — Болгарський щоденник „Слово" пише, що найбільш характеристичною ціхою німецької армії є її революційний дух. Болгарський нарід глядів з великим подивом на безконечні кольони самоходів тих німецьких дивізій, що цілими тижнями просто перебігали по болгарських шляхах. Просто вдаряла у вічі ця потуга модерної техніки, нові люди, нова зброя, нові машини, вишкіл, дисципліна, новий дух і до того ще ця прецизійна спеціялізація, так що кожний, від ґенерала аж до звичайного вояка, є мистцем у свойому фаху.

Згаданий щоденник подивляє з признанням докладність і прецизність цього великанського воєного апарату Німеччини, цю ґеніяльну підготову всіх воєнних плянів аж до подробиць, цю прецизність летунів у киданні бомб на призначені місця. Як на доказ, болгарський щоденник подає атаку німецького летунства на пристань у Пірею. Одним з найважніших кличів усіх вождів німецької армії є змагання, щоб осягнути найбільші успіхи при найменших жертвах і щоби втримувати приязнь між старшинами і вояками.

—o—

НОВИНКИ

КАЛЕНДАР

ТРАВЕНЬ.

22. Четвер — † Пер. м. св. Миколи.
23. Пятниця — свмч. Мокія.

— УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ХОР під проводом Володимира Божика виступить із репрезентативним концертом у Варшаві в неділю 25. травня. Дня 27. травня відбудеться концерт у Ліцманштадті, 28. травня у Каліші, 29. травня у Позені. Від 1. червня УНХор починає свої гостинні виступи в Берліні.

— ОХОРОННЕ ЩЕПЛЕННЯ НЕМОВЛЯТ проти віспи відбудеться в пятницю 23. травня в захоронці для немовлят при вул. Стрілецькій ч. 2. від год. 14.30—17. — Д-р М. Ясеницька. 2х

— ПІДГОТОВНИЙ КУРС ДО І. КЛЯСИ ҐІМНАЗІЙНОЇ. Секція Вчителів при У. Д. К. - Ярослав улаштовує підготовний курс до І. кляси української державної ґімназії, що почнеться 2. червня ц. р. Навчання на курсі безплатне, вписове 5 зол. Позамісцеві найдуть приміщення в місцевій бурсі. Зголошення приймає управа української народньої школи в Ярославі, Ринок 13. — Пресовий Референт при УДК. 1936

— ВИКЛАД У. САМЧУКА У КРАКОВІ. В серії викладів на актуальні теми відбудеться в четвер 22. травня в год. 19.30 в салі при вул. Льоретанській 18 у Кракові — виклад відомого українського письменника Уласа Самчука п. з. „Від санкюльотів до С. А.". Добровільні датки на хворих і інвалідів. — УДК-Краків.

— СЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ТОРГОВЕЛЬНИКІВ при УДК у Кракові подає до відома, що в четвер, дня 22. травня ц. р. в год. 20 (8 веч.) відбудуться у власній домівці при вул. Льоретанській 18/II. сходини українських торговельників, на які проситься прибути всіх українців-торговельників. — Справи для всіх торговельників (також і тройгендерів) дуже важні, тому приявність у власному інтересі конечна.

— РОКОВИНИ СМЕРТИ МИКОЛИ МІХНОВСЬКОГО вшановують Українські Комбатанти в середу 21. травня ц. р. Надзвичайними Сходинами з рефератом у салі Харчівні УДК при вул. Зеленій ч. 7, І. пов. у Кракові. Початок вшанування — год. 19.30. Приявність обовязкова. — Управа Секції ДУКТІН. 3х

— ПРИГАДКА! Пригадується всім Вп. Громадянам, що одержали зворотні допомоги в Українськім Допомоговім Комітеті в Кракові, щоби вивязувалися із своїх зобовязань та надсилали довжні квоти на адресу: Український Допомоговий Комітет, Краків, Льоретанська 18. На грошевім відтинку зазначувати, на яку ціль є призначені надіслані гроші. — УДК-Краків. 1934

— ОСТАННІЙ ВИКЛАД НАУКОВОЇ РАДИ при УЦК у Кракові з ділянки Шевченкознавства з нагоди 100-ліття появи „Гайдамаків" відбудеться в середу 21. травня ц. р. в год. 19-ій (7-ій вечером) у салі Українського Видавництва при Райхсштр. ч. 34. У програмі відчит проф. Плятона Лушпинського з Варшави на тему: „Шевченкові Гайдамаки", в якім прелеґент подасть до відома дуже цікаві висліди своїх довголітніх дослідів над першими історичними поемами Шевченка. — Гостям раді.

— СЕКЦІЯ ІНЖЕНЕРІВ при УЦК, Краків, Зелена 26/7 подає до відома всім Вп. Інженерам, що внесли подання в справі праці до Ляндамту в Кракові й Люблині, до Уряду Шефа Області в Кракові та Нойбавляйтунґ, Пустков, Дембіца, що подання їх є в ході полагоджування, тому покищо не можемо дати ніякої конкретної відповіді на запити в цих справах.

— ДО УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ ІЗ БУКОВИНИ. Представник УЦК відвідав майже всі табори й назначив у них Мужів Довіря, за винятком кількох таборів, що їх не міг відвідати з технічних причин і де число українців незначне. Тому, що в найближчім часі нова обїздка представника УЦК не передбачена — проситься, щоб українці, які перебувають у таборах, у яких представник УЦК не був, зголосилися негайно письменно до УЦК, звідки одержать потрібні інформації та вказівки щодо їхнього приміщення на працю в Ґ. Ґ. — Український Центральний Комітет, Краків, Ґрінештрассе 26/5.

— НА ПРЕСОВИЙ ФОНД зложив М. Пасічник 2.40 зол.

— НА ФОНД ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКОМУ СТУДЕНТСТВУ зложили (в золотих): Галевич Петро, Конін 8, Амврозій Лев, Люблинець 38.32, Кондрацький Д, Бресляв 1.80.

— НА ФОНД ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКОМУ СТУДЕНТСТВУ зложили українські переселенці з Буковини в таборі ч. 37, Ной Одерберґ, з нагоди Шевченківського Свята (в німецьких марках): Попович Ольга 55, Карпович Михайлина 10, о. Бачинський Іван 10, дир. Шербан Теодул 9, Лакуста Іван 8.50, о. Скрипник Іван 7, п. Коллер 6, п. Зінченко 6, о. Додек 5, адв. Володимир Костинюк 5, Скрипник Василь 5, Циганюк Олена 5, о. Циганюк Олександер 5, Зота Василь 5, Ящук Михайло 4, д-р Ліщинський Михайло 4, Іванович Евсебій 4, Харабарович Петро 3, Клим Іван 3, Кочала Юрій 3, Собкович Артур 3, Кушнірюк Валерія 3, Царевич Михайло 3, Коваль Михайло 2.50, Бойчук Михайлина 2.50, Бойчук Антонія 3, Губіцький Володимир 3.50, п-ні Черталич 3, Драґінда Кость 2.50, Кучима Ґаля 3, Зота Емілія 2.10, проф. Руснак Василь 2, Пфальцберґ 2, командант табору Мецлер 2, Библюб Василь 2, Запаринюк Ілля 2, Скорейко Марко 2, Йосифович Петро 2, Попик Одарка 2, о. Радик Ізидор 4, п. Рінґ 2, Сиротюк Олімпія 2, Мельничук Анна 2, Понич Степан 2, Бауер Ярослав, адв. 2, Зота Евфрозина 2, Ржепецький Осип 2, Подюк Лев 2, д-р Цагел 2, радн. Дмитрюк Василь 2, Дмитрюк Яромир 2, Гливка Любомир 2, Кавуля Юрій 2, Кричуняк Василь 2, Ліщинський Андрій 2, Українець Василь 2, Настоящик Іван 2, Іванович Ольга 2, Балошескул Аркадій 2, Попик Михайло 2, Кostриж Ольга 2, Боднар Франціска 2, Ящук Євгенія 2, Андрюк Віра 2, Цурканович Анна 2, Шпитко Сидонія 2, п. Блоховський 1, п. Керекярто 1, Бавмґартнер Вікторія 1, Цурік Ельза 1, сестр. Ч. Х. Лізельота 1, Григорчук Карло 2, Шевчукевич Василь 1, п. Андерст 1, п. Балцижак 1.20, сестра Ч. Х. Марта 1, Допілка Анна 1, Ліщинський Микола 1, Дарований Казимир 1, Скрипничук Василь 2, Кухта Евдоксія 1, Шербанович Катерина 1, СС. Ген 1, Чорногуз Теофіль 1, п-ні Кміцикевич 1, Токарюк Вікторія 1, п. Мичковський 1, Кучинський Іван 1, Кміцикевич Нестор 1.50, СС. Діц 1, Кучима Галя 1, Кучима Петро 1, Козак Михайло 1, Дорощ Йосифіна 1, п-ні Геніх 1, п-ні Блязбальґ 1, п-ні Шобер 1, Гливка Борис 1, Шпитко Борис 1, Проданюк Павлина 1, Кухта Петронеля 1, Бобик О. 1, Проданюк Осип 1, Зота Володимир 1, Кирилецька Ксеня 1, Козак Юрій 1, Лах Микола 1, п. Зіолковська 1, Проданюк Ігор 1, Блінський Микола 1, Семенюк Юрій 1, Романовська Мелянія 1, Шпитко Мелянія 1, Буковецький Лев 1, Шербан Павло 1, Скрипник Любомир 1, Когут Ярослав 1, Онуфрійчук Василь 0.70, Гілевич Гільда 0.50, Руснак Степан 0.50, Кучинський Степан 0.50, Квасницька Анна 0.50, Пітей Марія 0.50, Пержул Альберт 0.50, Марчук Михайло 0.50, Филипчук Петро 0.50, Ленко Йосифіна 0.50, Колотило Володимир 0.50, Колотило Осип 0.50, Цюґа Юрій 0.30; разом 325.80. — Видатки: на програмки 7.50, посилка грошей і лист 0.42; разом видатки 7.92. — Вислано 317.88 німецьких марок.

— ФІЛЬМИ З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ У ВІДНІ. У віденських кінах „Оне павзе" та „Тецет" (Театер дер Цайт), що передають актуальні й наукові фільми, іде від яких 10 днів коротко-метражівка „Великдень у ҐҐ" і на неї складається фільма, яку накручено на українських землях у ҐҐ.: ось бачите процесію, що йде повагом довкола церкви, великодню відправу, буйний хоровід дівочих гаївок та забави дітей на майдані під церквою. Українцеві, що чує при цьому рідні дзвони та веснянки, зворушення огортає душу, але й німці цікавляться картиною. Шкода тільки, що фільма коротка. Можна уявити собі, як вона виглядала б, коли б була довша та коли б її робив українець, що „чує" рідну землю й рідний нарід.

— ОБІКРАЛИ КООПЕРАТИВУ. Вночі з 12. на 13. травня в Журавиці, біля Нім. Перемишля, в місцевій кооперативі „Зоря" вломники забрали чимало товару, при тому в злосливий спосіб помішали муку із фарбами та все те злили ще олієм та оцтовою есенцією. По собі залишили ще на двох брудних картках виписані погрози проти українців. Місцева польська поліція списала протокол і веде слідство, яке повинно викрити злочинців.

— СИНАҐОҐУ в Марсею висадили в повітря. До замаху вжили годинникової бомби, що розсадила цілий будинок.

— ПОМЕР ПРОФ. ВЕРНЕР ЗОМБАРТ, відомий економіст. Він здобув собі світову славу своїми творами „Новітній капіталізм" і „Соціялізм та суспільний рух".

Відгуки геройської оборони Амба-Аляджі

РИМ, 21. 5. — Італійська залога в Абісинії, в Амба-Аляджі, що боролася від 8. квітня з переважаючими ворожими силами, дістала наказ припинити боротьбу. Ворог признав залозі за її геройську боротьбу право носити зброю. Князь Аоста, віцекороль Етіопії, залишився при своїх вояках.

У римських політичних кругах стверджують, що дальша боротьба була безнадійна. Без літаків, без оборонних засобів проти ворожих летунських налетів та під постійним вогнем ворожої артилерії, почавши від 8. 4. аж до 17. 5., без відпочинку, хоча б на хвилину, вдень, або вночі, годі було видержати. До того ще не стало і харчів, а брак води виснажував до решти. Також і засоби амуніції вже вичерпувалися з години на годину. Забракло також і ліків для хворих.

Хоробрі італійські вояки відбивали наступ із подивугідним завзяттям і боронилися до останнього набою, дарма, що ворожий перстень звужувався з кожним днем. Імена італійських героїв перейдуть в історію борців за італійські кольонії, а Амба-Аляджі стає вдруге місцем боєвої слави. Зразком хоробрости став вожд оборонців Амба-Аляджі князь Аоста.

Політичні круги свідомі того, що закінчення цієї боротьби на тій стійці треба приписати виключно недостачі муніції, харчів, води, бо того всього не можна було з такої віддалі доставити.

Але італійці горді з тих героїв і переконані, що час їх полону є тільки короткою перервою на шляху до остаточної перемоги.

—o—

Порозуміння між Багдадом і Ель Ріяд

БАҐДАД, 21. 5. — Як подають урядові іракські круги, взаємини між Іраком і Савд-Арабією розвиваються якнайкраще. Розмови короля Ібн-Савда з іракським міністром фінансів відбувалися у сердечному тоні. Ця дійсність має для дальшого розвитку подій на Близькому Сході особливе значіння і вплив на дальші круги арабського світу.

—o—

Короткі вістки

— В БЕРЛІНІ прийняли до відома радіопромову марш. Петена з незвичайною увагою, як заяву європейської співпраці.

— ПРОВІДНИК німецької молоді Аксман прибув на кількаденну гостину до Словаччини на запросини команданта глінківської молоді Мачка.

— В СОФІЇ та в інших болгарських містах відкликали затемнення.

— „АНҐЛІЙЦІ ЗБОМБАРДУЮТЬ ПАРИЖ, якщо Франція приступить до співпраці з Німеччиною". — Так пише анґлійський щоденник „Дейли Експрес".

— ВНАСЛІДОК анґлійського бомбардування Сирії були жертви серед французьких старшин і вояків та цивільного населення.

— ЯПОНСЬКА військова місія під проводом ґен. Ямашіта й адмірала Номури прибула до Риму.

— У ТРАНСЙОРДАНІЇ відбуваються скрізь демонстрації проти Анґлії. В них бере участь син еміра Абдулляга.

— В ІНДІЇ почали страйк робітники кількох фабрик.

— АНҐЛІЙСЬКИМ подорожнім, що хотіли переїхати з Царгороду до Палестини, відрадили переїздити через Сирію.

— ІРАКСЬКИЙ міністер закордонних справ вислав ноту до всіх дипльоматичних представників у Баґдаді з протестом проти анґлійських бомбових атак на лікарні й санітарні поїзди, виразно означені червоним півмісяцем.

З українського життя

СВЯЧЕНЕ В ДРОГОЄВІ (Перемищина).

Заходом Жіночої Секції при УОТ у Дрогоєві уладжено 4. травня в домівці УОТ свячене при численній співучасти запрошених місцевих і позамісцевих гостей. По-мистецьки прибрана домівка УОТ робила приємне враження. Свято започаткував місцевий парох о. декан А. Борисевич свяченням паски. Опісля поділився він свяченим яйцем із проводом Жін. Секції і з проводом УОТ та при тому зложив подяку проводові, що доложив усіх старань для влаштування свяченого. Гості вислухали промову мужа довіря Миколи Берка, який підкреслив, що спільне свячене є символом любови й єдности не тільки всіх мешканців села, але й цілого українського народу. Гарно виголосили вірші Анастазія Берко, Ольга Завада, Марія Берко й Анна Данчишин, що викликало глибоке враження на приявних. Директор місцевої школи п. Я. Думін підкреслив у своїй промові високий рівень національної свідомости села. Опісля забрав слово господар Михайло Берко, що зложив іменем села щиру подяку о. деканові А. Борисевичеві за його довголітню працю над моральним піднесенням села та розвитком національної свідомости селян. Реєнт В. Брода відчитав реферат п. н. „Великодні дзвони", що витиснув сльози на очах приявних. Підчас свяченого пригравала дитяча мандолінова орхестра, що її зорганізував місцевий о. сотрудник Петро Кошель.

РЕПЕДЬ, ПОВ. СЯНІК (Лемківщина).

15 км. від словацької границі, між двома пасмами гір, над бистрим потоком, що вливається до ріки Ослави, розтягнулося гарне лемківське село Репедь. Його мешканці — це свідомі члени українського народу. В 1925 р. основано тут, одну із перших на Лемківщині, кооперативу „Ослава", що дуже добре розвивалася та збудувала в 1931 році свій кооп. дім. Заходом солтиса Лазаря Петра побудовано в 1932 р. гарний громадський дім з театральною салею, де приміщено опісля філію кооперативи й читальню „Просвіти". В 1933 р. засновано читальню „Просвіти". В село йшло багато примірників української національної преси. В 1937 р. куплено для читальні духову орхестру з 18 інструментів, яку провадив Сухоставський Роман, активний громадянин Репеді. Найбільше праці в національне й кооперативне життя вложили, м. ін., громадяни: учит. бл. п. Юрга Микола, Лазар Петро, Гаргай Андрій, Бабяк Іван, Коцан Петро, Заруцький Гриць і ін. Після війни засновано УОТ, головою є дир. школи Міхенко Осип. Недалеко церкви є гарно вивінувана Українська 3 кл. школа, де учителюють: дир. Осип і Марія Міхенки та о. Богдан Іжак.

Дня 16. березня вшанували громадяни Репеді память Т. Шевченка гарною академією. Мішаний хор, під проводом п. Марії Міхенко, відспівав „Заповіт", „Реве та стогне" і „Садок вишневий". Деклямації шк. дітвори та інсценізації: „Березень" і „Розрита могила" зробили гарне враження. Програму підготовила дуже дбайливо п. Марія Міхенко.

Тиждень від 30. III. до 6. IV. ц. р. проголосив провід УОТ „тижнем української книжки і преси в Репеді". Завершенням того тижня була в неділю 6. IV. імпреза „День книжки й преси", яку приготовило місцеве учительство. На програму зложилися: деклямації про книжку, інсценізація „Книжка — наш найкращий друг", ручні вправи дівчат, пісня про книжку й дві сценічні картини: „Як Степанко став школярем" та „Заки Одарка піде до школи". Особливо ця остання випала дуже гарно, бо виступали на сцену з Одарчиної полички: книжка, нотатка, олівець, перо, каламар, бібула, а крізь вікно: рання зоря, сонце й український вітер і всі разом завели танок. Перед очима присутніх громадян, що виповнили салю по береги, пересунулися гарні картини, що вказували на вагу й значіння книжки, науки й освіти. Один хлопець, що представляв часопис „Краківські Вісті", віддеклямував зложений до того вірш-заклик до передплати „Краківських Вістей".

З нагоди цього „тижня книжки й преси" зголосилося 25 передплатників тижневика „Краківські Вісті" і зложили всі чвертьрічну передплату по 3.50 зол. та 2 передплатники щоденника „Краківські Вісті". В Репеді передплачують сьогодні 6 щоденників і 27 тижневиків „Краківських Вістей".

ЯК ПРАЦЮЄ МОЛОДЬ СЯНІЧЧИНИ.

На 246 місцевостей сяніцької округи працює 102 куренів молоді (дівчат і хлопців). Зорґанізовано 4.152 членів, у тому 1.466 хлопців і 1.001 дівчат; новиків від 7—14 літ є 234, дівчаток 173; хлопців від 14—18 літ є 773, дівчат — 505. Учасники вишколів переходили однотижневе таборове життя. Була в ньому молодь з місцевостей: Романів, Команча, Сянік і Лубна. Чисельно найкраще вийшла Команча з 58 членами. В Сяноці зорґанізовано для куреня молоді курс т. зв. „національно-суспільного виховання", в якому було 80 учасників. Прелеґентами були п. Войтків та п. Штуль із Кракова, що виголосив реферат на закінчення курсу у приявності 258 слухачів, п. н. „Література й революція".

На літо передбачено кілька таборів для юнацтва Сяніччини й посилення праці на терені гірських сіл.

ЯК ПРАЦЮЄ МОЛОДЬ У КЛЯТВАХ (Холмщина).

Курінь Молоді в Клятвах біля Тишівців на закінчення вечірніх курсів підготовив 21. квітня виставу „Наталки Полтавки". Вистава пройшла з повним моральним і матеріяльним успіхом. Жертвенна праця Куреня Молоді в Клятвах хай стане добрим прикладом для довкільної молоді. Курінь Молоді закупив бібліотеку за 300 зол. (на ту ціль ходив з колядою). Також улаштував він святочний концерт у честь Т. Шевченка.

Зі спорту

ЗМАГАННЯ ЗА ВІДЗНАКУ ФІЗИЧНОЇ СПРАВНОСТИ.

Реферат Опіки на Молоддю і Родиною при УДК-Краків подає до відома, що в дні 1. червня ц. р. відбудуться змагання за здобуття Відзнаки Фізичної Справности для жінок і мужчин, що покінчили 15 літ життя, в таких конкуренціях:

Мужчини:

II. ґрупа:
- скок у височінь
- скок у далечінь

III. ґрупа:
- біг 60 м. (для мужчин від 15—18 літ);
- біг 100 м.
- біг 400 м. (для мужчин від 18 літ),
- біг 800 м. (для мужчин від 18 літ).

IV. ґрупа:
- мет диском,
- мет ратищем,
- стусан кулею.

V. ґрупа:
- біг 3000 м. (для мужчин від 17—20 літ),
- біг 5000 м. (для мужчин від 21 літ вгору).

Жінки:

II. ґрупа:
- скок у височінь
- скок у далечінь

III. ґрупа:
- біг 60 м.

IV. ґрупа:
- мет диском,
- мет ратищем,
- стусан кулею (для жінок від 19 літ вгору).

V. ґрупа:
- біг 800 м. (для жінок від 19 літ вгору).

Для здобуття Відзнаки Фізичної Справности треба осягнути мінімум бодай в одній конкуренції з кожної ґрупи (всіх ґруп 5). Проба справности в першій ґрупі (руханка, плавання) та проби в інших конкуренціях відбудуться пізніше.

Зголошення до проб за здобуття В.Ф.С. приймає УДК-Краків Реферат Опіки над Молоддю і Родиною, найпізніше до дня 30. травня 1941. При зголошенні треба подати імя й прізвище, дату уродження та вибрані конкуренції. Спізнені зголошення не будуть узгляднені.

В змаганнях можуть брати участь також і не члени Куреня Молоді чи інших спортових організацій.

Ближчі інформації відносно змагань уділяє референт Опіки н. Мол. і Род. в канцелярії УДК в урядових годинах.

Змагання відбудуться на площі при вул. Ґжеґожецькій, вхід від вул. Коперника 23, за „авсвайсом" Комітету. Початок змагань в год. 10-тій перед полуднем.

УДК-КРАКІВ,
1933 2—6 Реферат Оп. н. Мол. і Род.

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 320 зол., 1/4 сторінки 180 зол., 1/8 сторінки 150 зол., 1/16 сторінки 80 зол.
МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметер ширини 1 шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 3 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніяльні по 50 сот. за слово.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.

ПЕРЕДПЛАТА „Кр. В.": Передплату треба вносити згори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часописи на кредит не можемо висилати. При зміні адреси треба все подавати попередню адресу.

ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату чи книжки з Генерального Губернаторства треба посилати переказами або чеками нашого видавництва Sch A Warschau Nr. 3.812. З Німеччини чеками нашого видавництва на Postscheckkonto Berlin № 68085.
З Протекторату: чеками „Українського Видавництва" Postsparkasse Prag 78.513. — Із Словаччини чеками Tatra banka, filialka v Bratislave, Bratislava, № 5015 на р-к Ukrainske Nakladatelstvo v Krakove. — Курс 1 нім. марки 2 зол., 1 чеської кор. 0.20 зол., 1 словацької кор. 0.20 зол.
При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші. Звертаємо увагу: подавати читку і докладну адресу.

За Редакцію відповідає начальний редактор М. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Райхсштрассе 34, II. Тел. ...
З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.
Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil: Hauptschriftleiter M. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. Krakau, Reichsstrasse 34, Fernspr. 230-30. — Druck: „Neue Zeitungsdruckerei". Kommissarische Verwaltung. Krakau. Orzeszkowagasse 7. Fernsprecher 102-79